

Stanowisko EAPN Polska¹ na temat przeciwdziałania ubóstwu i wykluczeniu w UE w kontekście Polskiej Prezydencji

(wersja ostateczna, 6 lipca 2011)

Motto

W celu zwalczania wykluczenia społecznego i ubóstwa, Unia uznaje i szanuje prawo do pomocy społecznej i mieszkaniowej dla zapewnienia, zgodnie z zasadami ustanowionymi w prawie Unii oraz ustawodawstwach i praktykach krajowych, godnej egzystencji wszystkim osobom pozbawionym wystarczających środków (art. 34, ust. 3 Karty Praw Podstawowych UE)

Przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań Unia bierze pod uwagę wymogi związane ze wspieraniem wysokiego poziomu zatrudnienia, zapewnianiem odpowiedniej ochrony socjalnej, zwalczaniem wykluczenia społecznego, a także z wysokim poziomem kształcenia, szkolenia oraz ochrony zdrowia ludzkiego (art. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu UE)

W Unii Europejskiej poziom zagrożenia ubóstwem lub wykluczeniem społecznym w 2009 r. wynosił 23%, co stanowiło 113,7 mln osób (w Polsce odpowiednio: 27,8% i 10,4 mln). Wówczas wszystkie kraje UE poza Polską (stąd „zielona wyspa”) przechodziły kryzys gospodarczy w sensie ujemnego wzrostu gospodarczego, w wyniku czego podejmowano reformy polegające na cięciach w wydatkach publicznych, w tym na cele społeczne (Polski to również nie ominęło). Z tych powodów w 2010 r. i w latach następnych poziom wskaźników ubóstwa i wykluczenia może się zwiększyć. Jednym z pięciu celów nowej strategii UE „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” jest wyjście z ubóstwa 20 mln ludzi (cel Polski to 1,5 mln).

Polska Prezydencja rozpoczyna realizację strategii Europa 2020 również w sferze społecznej i w związku z tym możemy zasadniczo przyczynić się do tego, aby europejskie przeciwdziałanie ubóstwu nabrało nowego kształtu i było bardziej sensowne niż dotychczas. Żeby jednak była na to szansa należało się do tego zadania dobrze przygotować. Mogły i nadal w tym mogą pomóc organizacje zrzeszone w EAPN Polska.

Z zadowoleniem przyjmujemy dotychczasowe wysiłki, aby uwzględnić wymiar społeczny w programie Polskiej Prezydencji (w szczególności priorytety sektorowe: solidarność pokoleń, aktywna Europa i partnerstwo obywatelskie, a także priorytet w obszarze zdrowia: zmniejszanie różnic w zdrowiu społeczeństw Europy). Podkreślamy jednak, że przeciwdziałanie ubóstwu i wykluczeniu społecznemu ma charakter horyzontalny i tematyczny jednocześnie. Powinno być uwzględnione bezpośrednio zarówno w „Programie 6-miesięcznym polskiej prezydencji w Radzie UE w II połowie 2011 r.”, jak i w priorytetach sektorowych w obszarze pracy i polityki społecznej oraz zdrowia. Jesteśmy również zaniepokojeni bardzo ogólnikowym potraktowaniem tej problematyki w 18-miesięcznym programie Rady, w szczególności, gdy uwzględnimy listę działań i inicjatyw Komisji Europejskiej w sferze społecznej na rok 2011 i dalsze w ramach Europejskiej Platformy Przeciw Ubóstwu i Wykluczeniu (w załączeniu).

EAPN Polska postuluje, aby w centrum społecznego wymiaru Polskiej Prezydencji znalazły się:

- **pracownicze i socjalne prawa człowieka, które są podstawą europejskiego modelu społecznego;**
- **aktywna integracja z trzema filarami – odpowiednim dochodem minimalnym, usługami społecznymi wysokiej jakości i niewykluczającym rynkiem pracy;**
- **nowe inicjatywy w sferze społecznej UE, w szczególności przeciwdziałanie ubóstwu dzieci i bezdomności;**
- **zdecydowana wizja mechanizmów realizacyjnych strategii Europa 2020 w obszarze celów związanych z redukcją ubóstwa i wykluczenia społecznego.**

Z zadowoleniem witamy wejście w życie Karty Podstawowych Praw UE (KPP) z prawami szczególnie ważnymi w kontekście przeciwdziałania ubóstwu (art. 34) oraz horyzontalnego artykułu 9. Traktatu o Funkcjonowaniu UE (umieszczone jako motto dla tego stanowiska).

Uważamy jednak, że Polska Prezydencja powinna rozpocząć dyskusję o działaniu tego prawa w praktyce. W raporcie o realizacji KPP z 2010 r. w ogóle nie ma informacji o tym, jak jest stosowany art. 34. Należy rozważyć, czy państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do składania rocznych raportów dotyczących tego, jak wywiązują się z ochrony, poszanowania i realizacji podstawowych praw w sferze społecznej. Słabość tego instrumentu polega również na tym, że odnosi się wyłącznie do prawa UE.

W 2011 roku przypada 50. rocznica przyjęcia Europejskiej Karty Społecznej (dokument Rady Europy z 1961 r., zasadniczo zrewidowany w 1996 r.), na którą powołuje się prawo traktatowe (Traktat o funkcjonowaniu UE, art. 151). Z tej okazji Polska Prezydencja mogłaby zapoczątkować debatę nad podpisaniem i ratyfikowaniem Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej przez UE analogicznie jak to jest w przypadku Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Naszymi celami powinno być wzmocnienie mechanizmów implementacyjnych Karty (raporty z realizacji zobowiązań powinny być w centrum debaty publicznej) oraz zachęcanie państw członkowskich, które jeszcze nie podpisały lub nie ratyfikowały tego dokumentu (szczególnie w zrewidowanej wersji) do uczynienia tego. Dla europejskich sieci i organizacji bardzo istotne jest ratyfikowanie protokołu dodatkowego przewidującego procedurę skarg na państwa strony Karty, które nie wywiązują się z realizacji swoich zobowiązań. Wzorem jest tu Finlandia, która pozwoliła na tę procedurę również organizacjom krajowym.

Drugim aktem normatywnym, który powinien być ratyfikowany (wraz z opcjonalnym protokołem) przez wszystkie państwa UE jest Konwencja Praw Osób Niepełnosprawnych przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w 2006 r., podpisana i ratyfikowana przez UE. Większość państw członkowskich już ratyfikowała Konwencję, mniej podpisało i ratyfikowało protokół umożliwiający składanie skarg. Rada UE (EPSCO) w konkluzjach z 17 czerwca w sprawie poparcia realizacji Europejskiej Strategii w zakresie Niepełnosprawności (European Disability Strategy 2010-2020) zaprasza państwa członkowskie do ratyfikacji i stosowania Konwencji. Nagłośnienie i realizacja tej strategii powinna być jednym z priorytetów Prezydencji.

W sprawie aktywnej integracji² Polska Prezydencja powinna przypomnieć, że zapewnienie „godnej egzystencji wszystkim osobom pozbawionym wystarczających środków” jest priorytetem, w szczególności w czasach kryzysu gospodarczego. Oszczędzanie na najbiedniejszych jest praktyką godną potępienia, a ma miejsce na poziomie krajowym, jak i unijnym³. Kierunkowa w tym zakresie jest rezolucja Parlamentu Europejskiego na temat roli dochodu minimalnego w ograniczaniu ubóstwa i wzmocnianiu zintegrowanego społeczeństwa w Europie przyjęta w październiku 2010 r. Do wzmocnienia realizacji prawa do odpowiedniej pomocy społecznej w UE może się przyczynić ramowa dyrektywa w sprawie minimalnego dochodu, której projekt został przygotowany z inicjatywy EAPN Europa.

Drugi filar strategii aktywnej integracji jest równie ważny, gdyż pomoc społeczna i inne systemy ochrony przed ubóstwem i wykluczeniem społecznym to, poza świadczeniami pieniężnymi, również duży obszar usług o charakterze aktywizującym (np. pośrednictwo pracy, pomoc psychologiczna i prawna) i opiekuńczym (np. opieka długoterminowa). Polska Prezydencja powinna kontynuować dotychczasowe wysiłki na rzecz określenia i ochrony roli usług społecznych wobec zasad działania jednolitego rynku. Istotne są również koordynacja usług prozatrudnieniowych i pomocy społecznej oraz upowszechnianie i wzmocnianie europejskich systemów zapewniania jakości usług społecznych według zasad i kryteriów przyjętych przez Komitet Ochrony Socjalnej⁴.

Trzeci filar strategii aktywnej integracji dotyczy inkluzywnego (niewykluczającego) rynku pracy. Wiemy, że dobrej jakości praca (stabilna, dobrze wynagradzana, zapewniająca zabezpieczenie w razie ryzyk socjalnych i partycypację pracowniczą), o którą dzisiaj coraz trudniej, stanowi dobrą ochronę przed ubóstwem i wykluczeniem społecznym. Polska Prezydencja powinna postawić w centrum debaty europejskiej problematykę jakości pracy. W

tej dziedzinie kompetencje Unii są mniej ograniczone niż w typowych zagadnieniach z zakresu zabezpieczenia społecznego.

Postulujemy, aby Polska Prezydencja kontynuowała dokonania poprzednich prezydencji, a w szczególności powinniśmy zasadniczo przyczynić się do przygotowania zalecenia w sprawie ubóstwa i dobrostanu dzieci (konkluzje Rady z czerwca 2011) oraz strategii przeciwdziałania bezdomności w UE według zaleceń Europejskiego Konsensusu (The European Consensus Conference on Homelessness, Prezydencja Belgijska, grudzień 2010).

Społeczny wymiar strategii Europa 2020 opiera się na ilościowo zdefiniowanych celach - 20 milionów wyzwolonych z ubóstwa lub wykluczenia społecznego oraz inicjatywach flagowych - w tym obszarze jest to Europejska Platforma Przeciw Ubóstwu i Wykluczeniu Społecznemu. Brakuje jednak jasnej wizji, w jaki sposób Unia będzie wspomagała państwa członkowskie w osiągnięciu tych celów. Należy zwrócić szczególną uwagę na doświadczenia otwartej metody koordynacji w obszarze przeciwdziałania ubóstwu i wykluczeniu społecznemu w dekadzie 2000-2010 i w większym stopniu uwzględnić wnioski z konferencji „Koordynacja UE w obszarze społecznym w kontekście strategii Europa 2020: spoglądając w przeszłość i budując przyszłość” (Prezydencja Belgijska, 15 września 2010)⁵. Odnowiona Agenda Społeczna UE z 2008 r. również obiecywała wzmocnienie tego mechanizmu. Nie wiemy w jaki sposób zostanie to dokonane, a pierwsze dokumenty implementacyjne strategii Europa 2020 (Krajowe Programy Reform) oraz reakcja i wskazówki Komisji Europejskiej nie napawają w tym względzie optymizmem⁶. Polska Prezydencja organizuje pierwszą Konwencję Europejskiej Platformy Przeciw Ubóstwu i Wykluczeniu, spoczywa więc na nas duża odpowiedzialność za to jak będzie wyglądała realizacja najważniejszych celów społecznych UE w przyszłości.

Apelujemy o wysłuchanie głosu socjalnych organizacji oraz głosu osób doświadczających ubóstwa i wykluczenia⁷. Jesteśmy gotowi do współpracy, będziemy też uważnie obserwować i analizować dokonania Prezydencji w obszarze przeciwdziałania ubóstwu i wykluczeniu społecznemu.

¹ Polski Komitet Europejskiej Sieci Przeciwdziałania Ubóstwu (EAPN Polska, www.eapn.org.pl) zrzesza 29 sieci i organizacji pozarządowych, należy do European Anti-Poverty Network, europejskiej sieci powstałej w 1990 r. do której należy już 30 krajowych sieci oraz 23 organizacje europejskie. Główne kierunki działań EAPN to poprawianie skuteczności programów ograniczania ubóstwa i wykluczenia społecznego, podnoszenie świadomości na temat tych problemów, upodmiotowienie ludzi ich doświadczających, lobbowanie z nimi i na ich rzecz.

² Zalecenie Komisji z dnia 3 października 2008 r. w sprawie aktywnej integracji osób wykluczonych z rynku pracy (notyfikowane jako dokument nr C(2008) 5737) (2008/867/WE). W komunikacie Komisji dotyczącym Europejskiej Platformy Przeciw Ubóstwu zapowiedziano, że w 2012 roku zostanie opublikowany komunikat, w którym znajdzie się dogłębna ocena realizacji strategii aktywnego włączania na poziomie krajowym, łącznie ze skutecznością uregulowań w zakresie dochodu minimalnego, oraz sposoby wykorzystania programów unijnych na rzecz aktywnego włączania (patrz załącznik).

³ Zmniejszenie wartości pomocy z programu pomocy żywnościowej z zapasów interwencyjnych dla najuboższych obywateli UE (PEAD) na rok 2012 z 500 mln do 113 mln euro. Przykładem w Polsce jest zamrożenie kryteriów dochodowych uprawniających do świadczeń z pomocy społecznej oraz stosowanych do wyznaczania wysokości świadczeń, progi dochodowe są obecnie niższe niż minimum egzystencji!

⁴ Dokument pt. *A Voluntary European Quality Framework For Social Services* (Dobrowolne europejskie ramy dla zapewniania jakości usług społecznych), SPC/2010/10/8 final (patrz też załącznik).

⁵ *EU coordination in the social field in the context of Europe 2020: looking back and building the future*, strona konferencji <http://www.eutrio.be/eu-coordination-social-field-context-europe-2020>.

⁶ List EAPN Europa do Ministrów Zatrudnienia i Spraw Społecznych, którzy są członkami Rady EPSCO z 9 czerwca 2011. W liście podkreślano, że cel ograniczenia ubóstwa oraz doświadczenia z okresu 2000-2010 nie uzyskały odpowiedniej rangi, a część krajów w ogóle je pominęła. List kończy zdanie: *Rola ministrów do spraw społecznych jest kluczowa, aby cel ograniczenia ubóstwa nie został zapomniany oraz był realizowany poprzez odpowiednie polityki i finansowanie, przynoszące konkretne rezultaty.*

⁷ Sieci krajowe EAPN przygotowują delegacje na Europejskie Spotkania Osób Doświadczających Ubóstwa, które co roku organizowane są przez prezydencję wiosenną. Jubileuszowe dziesiąte spotkanie poświęcone problemom pracy i zatrudnienia odbyło się w dniach 13-14 maja 2011.

**Kluczowe inicjatywy i działania Komisji Europejskiej w związku z realizacją Europejskiej Platformy
Przeciw Ubóstwu i Wykluczeniu**

Działania Komisji	Rok
<i>Dostęp do zatrudnienia</i>	
Komunikat, w którym znajdzie się dogłębna ocena realizacji strategii aktywnego włączania na poziomie krajowym, łącznie ze skutecznością uregulowań w zakresie dochodu minimalnego, oraz sposoby wykorzystania programów unijnych na rzecz aktywnego włączania	2012
<i>Ochrona socjalna i dostęp do podstawowych usług</i>	
Biała księga w sprawie emerytur, aby opracować wspólne podejście do stabilnego i odpowiedniego charakteru emerytur w sytuacji pokryzysowej	2011
Pilotażowe europejskie partnerstwo innowacji na rzecz aktywnej i zdrowej starości i wspomagać będzie inicjatywy na rzecz aktywności osób starszych na wszystkich poziomach w kontekście Europejskiego Roku Aktywnego Starzenia się w 2012 r.	2011
Opracowanie dobrowolnych europejskich ramy odniesienia na rzecz zapewniania jakości usług społecznych na poziomie sektorowym, w tym w obszarze usług w zakresie opieki długoterminowej i bezdomności	2011-2013
Przeprowadzenie oceny efektywności i skuteczności wydatków w dziedzinie zdrowia, w tym w odniesieniu do kwestii uwypuklonych w komunikacie „Solidarność w zdrowiu: zmniejszanie nierówności zdrowotnych w UE”	2011-2012
Inicjatywa legislacyjna gwarantująca dostęp do niektórych podstawowych usług bankowych i wezwie sektor bankowy do przedstawienia inicjatywy samoregulacji skierowanej na poprawę przejrzystości i porównywalności opłat bankowych	2011
<i>Polityka w dziedzinie edukacji i młodzieży</i>	
Komunikat oraz wnioski dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityk na rzecz walki z przedwczesnym zakończeniem nauki szkolnej oraz rozpocznie szeroko zakrojoną inicjatywę propagującą skuteczniejsze działania na każdym poziomie edukacji, aby przerwać błędne koło niekorzystnej sytuacji	2011
Zalecenie w sprawie ubóstwa dzieci oraz plan wspólnych zasad i skutecznych narzędzi monitorujących, aby zwalczać ubóstwo i zapobiegać mu we wczesnych latach życia	2012
Zapewnienie, aby każda inicjatywa UE adresowana do młodzieży zawierała między innymi propozycje działań mających na celu walkę z ubóstwem i wykluczeniem społecznym nieuprzywilejowanej młodzieży poprzez metody nieformalnego uczenia się i uczestniczące	2011
Uruchomienie inicjatywy w zakresie promocji bardziej skutecznych interwencji przeciw dziedziczeniu ubóstwa (deprywacji) na wszystkich poziomach edukacji, w tym komunikat Komisji “Równość w systemach edukacji i szkoleń na rzecz inkluzywnego wzrostu”	2011
<i>Migracja i integracja migrantów</i>	
Nowy europejski program na rzecz integracji, aby lepiej wspierać wysiłki państw członkowskich w umożliwianiu obywatelom państw trzecich z różnych środowisk kulturowych, religijnych, językowych czy etnicznych aktywnego uczestnictwa w europejskim życiu społecznym i gospodarczym	2011
<i>Włączenie społeczne i walka z dyskryminacją</i>	
Unijne ramy na rzecz krajowych strategii integracji Romów	2011
Zintensyfikowanie wysiłków na rzecz propagowania ekonomicznej niezależności kobiet, co jest pierwszym z pięciu priorytetów komisyjnej strategii na rzecz równości kobiet i mężczyzn na lata 2010-2015	2011-2015
Zapewnienie odpowiednich działań następczych w zakresie europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności na lata 2010-2020, skierowanej szczególnie na okoliczności i przeszkody uniemożliwiające osobom niepełnosprawnym pełne korzystanie ze swoich praw	2011-2020
Poszukiwanie metod i środków pozwalających na optymalną kontynuację prac rozpoczętych w sprawie bezdomności i wykluczenia mieszkaniowego, uwzględniając wyniki konferencji konsensusu w grudniu 2010 r.	2011-2012
Zapewnienie odpowiednich działań następczych w związku z Europejskim Paktem na rzecz Zdrowia i Dobrostanu Psychicznego; promowanie włączenia społecznego osób z zaburzeniami psychicznymi	2011-2020
Przeprowadzenie oceny Krajowych Strategii Integracji Romów przedłożonych razem z Krajowymi Programami Reform, państwa członkowskie były zaproszone do sformułowania tych strategii w kontekście zobowiązania do ograniczenia ubóstwa i wykluczenia	2012
<i>Polityki sektorowe</i>	
Monitorowanie wdrażania nowych regulacji UE dotyczących wewnętrznego rynku energii przewidujących ułatwienia w dostępie dla ubogich konsumentów i wymagających, aby państwa członkowskie podjęły odpowiednie takie działania jak sformułowanie krajowych planów energetycznych, świadczenia z zabezpieczenia społecznego zapewniające dostęp do prądu, wspomaganie udoskonaleń zwiększających efektywność wykorzystania energii, odpowiadanie na zidentyfikowane problemy ubóstwa energetycznego	2011
Podjęcie wysiłków w celu przewycięzania wykluczenia cyfrowego; wspieranie postępów w osiągnięciu	2011-

kluczowych celów w tym zakresie (do 2015 zmniejszenie o połowę populacji – do 15%, która nigdy nie używała internetu, zwiększenie liczby używających regularnie internetu z 60% do 75%, a w przypadku osób nieuprzywilejowanych z 41% do 60% i wspieranie ich dostępu do e-administracji	2020
Wkład funduszy UE	
Konieczne środki zostaną przeznaczone na cele włączenia społecznego, a właściwe zainteresowane strony będą miały jednocześnie łatwiejszy dostęp do nich (przegląd budżetu, EFS w kontekście celów społecznych Europy 2020)	2011-2013
Dążenie do ułatwienia dostępu do dotacji globalnych małym organizacjom oraz do zapewnienia łatwiejszego dostępu do finansowania grupom będącym w trudnej sytuacji społecznej z wielu przyczyn jednocześnie oraz bardzo zagrożonym ubóstwem	2011-2013
Wnioski w sprawie nowych ram prawnych polityki spójności na okres po 2013 r., które uproszczą dostęp do funduszy strukturalnych dla lokalnych grup i zapewnią lepszą komplementarność i synergie między funduszami unijnymi, tak aby promować podejście oparte na inicjatywach lokalnych (w tym na rzecz rewitalizacji obszarów miejskich)	2011
Wspólne ramy strategiczne dla nowej polityki spójności po 2013 r., które zapewnią spójność i komplementarność między Europejskim Funduszem Rozwoju Regionalnego, Europejskim Funduszem Społecznym, Europejskim Funduszem Rolnym na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich i Europejskim Funduszem Rybackim. W oparciu o wspólne ramy strategiczne określone zostałyby priorytety UE w zakresie osiągnięcia celu zmniejszenia ubóstwa i działań przedstawionych w niniejszej inicjatywie przewodniej	2011-2013
Zwiększenie wsparcia dla grup w niekorzystnej sytuacji takich jak Romowie i innych, uwzględniając również ludzi korzystających z instytucjonalnych form opieki	2011-2013
Poparcie dla włączenia kompetencji informatycznych do jednego z priorytetów Europejskiego Funduszu Społecznego w latach 2014-2020 z perspektywą uruchomienia inicjatyw dla osób doświadczających ubóstwa i wykluczenia społecznego	2011-2013
Promowanie zastosowania funduszy strukturalnych (EFS, EFRR) w celu wspierania przejścia od opieki instytucjonalnej do środowiskowej w odniesieniu do dzieci bez rodziców, ludzi niepełnosprawnych i osób starszych	2010-2013
Zapewnienie, że cele ograniczenia ubóstwa i włączenia społecznego zostaną odpowiednio uwzględnione w 7. Ramowym Programie Badań i Innowacji (2007-2013) i jego ewentualnym następcy zgodnie z konkluzjami Rady z 26 maja 2010 r. w sprawie Wymiaru Społecznego Europejskiego Obszaru Badawczego (ERA)	2010-2013
Zapewnienie właściwego wdrażania programu pomocy żywnościowej dla osób najuboższych w UE wspierającego do 13 milionów obywateli każdego roku	2011-2013
Lokalne inicjatywy budowania potencjału oraz ewentualne zmiany w prawie państw członkowskich powinny wspierać wykorzystanie mikrokredytów przez społeczności zmarginalizowane i narażone na ryzyka (inicjatywa JASMINE)	2011-2013
Badania	
Podjęcie inicjatywy w zakresie wykorzystania różnych funduszy unijnych na potrzeby promowania innowacji społecznych opartych na dowodach oraz ewentualnie w pierwszej kolejności skupi się na programach pomocy społecznej (europejska sieć badawcza, projekt badawczy, wspólne ramy małoskalowych projektów o charakterze eksperymentów społecznych, komunikacja i podnoszenie świadomości w zakresie bieżących innowacji społecznych, komitet sterujący przygotowuje wytyczne)	2011-2012
Poszukiwanie najlepszych sposobów na uwzględnienie innowacji społecznych w nowych ramach finansowych, włączając w to EFS i ewentualnie nowe instrumenty finansowe	2011-2012
Uczestnictwo zainteresowanych stron i gospodarka społeczna	
Wspieranie regularnej wymiany i partnerstwa między większą grupą zainteresowanych stron w określonych obszarach priorytetowych, takich jak aktywne włączenie społeczne, ubóstwo dzieci, włączenie społeczne Romów, bezdomność i włączenie społeczne pod względem finansowym (program PROGRESS)	Na bieżąco
Opracowanie dobrowolnych wytycznych dotyczących udziału zainteresowanych stron w określeniu i realizację działań politycznych i programów w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz będzie wspierać ich wdrożenie na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym	2011-2013
Propozycja inicjatywy w zakresie przedsiębiorczości społecznej w celu wspierania rozwoju społecznie innowacyjnych projektów firmowych w ramach rynku wewnętrznego w szczególności poprzez ratingi społeczne, etykiety ekologiczne i środowiskowe, rewizję zasad zamówień publicznych, wprowadzenie nowego systemu inwestycyjnego i wykorzystanie beczynnych kont oszczędnościowych	2011
Promowanie działań na rzecz wzrostu zrozumienia i wykorzystania zagadnień włączenia społecznego w zamówieniach publicznych	2011-2013
Wspieranie rozwoju gospodarki społecznej jako narzędzia aktywnego włączania, proponując w tym celu środki służące poprawie jakości struktur prawnych w zakresie fundacji, towarzystw wzajemnych i spółdzielni prowadzących działalność obejmującą kontekst unijny, przedstawiając wniosek w sprawie „Inicjatywy na rzecz przedsiębiorczości społecznej” oraz ułatwiając dostęp do odpowiednich unijnych programów finansowania	2011
Koordinacja	
W oparciu o wnioski płynące z pierwszego europejskiego semestru w ramach strategii „Europa 2020” Komisja	2011

omówi z państwami członkowskimi i innymi podmiotami instytucjonalnymi i nieinstytucjonalnymi sposoby optymalnego dostosowania metod roboczych społecznej OMK do nowej, wynikającej ze strategii, architektury zarządzania. Komisja przedstawi sprawozdanie zawierające zestawienie ustaleń oraz planowanych przez nią działań następczych	
Przeprowadzenie przed średniookresowym przeglądem strategii Europa 2020 i w ścisłej współpracy z Komitetem Ochrony Socjalnej wszechstronnej oceny krajowych polityk w obszarze ochrony socjalnej i włączenia społecznego, uwzględniając ich związki z działaniami antidyskryminacyjnymi i równością	2013-2014
Inne	
Podjęcie działań wspólnie z innymi instytucjami i organami unijnymi na rzecz przekształcenia dorocznej konferencji okrągłego stołu w sprawie ubóstwa i wykluczenia społecznego w doroczną konwencję Europejskiej platformy, o szerszym zasięgu i skupiającą wszystkie istotne zainteresowane strony. Konwencja ta odbędzie się jesienią, w okolicach Międzynarodowego Dnia Walki z Ubóstwem. W jej ramach będą analizowane dotychczasowe postępy na drodze do osiągnięcia celu przewodniego, dokonany przegląd realizacji działań zapowiedzianych w ramach platformy, a także zostaną przedstawione propozycje przyszłych działań	2011

Zestawienie przygotowano na podstawie Komunikatu Komisji Europejskiej *Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej*, oraz dokumentu towarzyszącego, który zawierał listę kluczowych inicjatyw (w powyższym wyliczeniu kilka z nich pominięto).